

Met IVN Ede naar Oud Reemst

Op zaterdagmorgen 7 april verzamelen zich om half 7 een 20-tal belangstellenden voor een rondwandeling bij het kantoor van Natuurmonumenten o.l.v. Dick van Houwelingen en Wiebe Verbaan. Onderweg worden niet alleen veel vogels gezien, maar ook veel wild.

Meteen bij het welkom horen we vanuit de beukenlaan meerdere Boomklevers met hun lange tonen : *dwie dwie ...* ; het harde geroffel van een Zwarte specht en even later een Grote bonte specht met het kort, luid en krachtige *tjik (e)* en zachtere roffel.

We zijn nog maar net op pad als we een mooie groep edelherten bij de akkertjes zien. Even later laat de Koolmees haar *tietiepu* horen, sommigen vinden dat een fietspompje, maar die omschrijving hoort voor mij meer bij de Zwarte mees die we later op de wandeling in een naaldbos zullen horen zingen.

Opeens zien we witte vlekken op de heide, het blijken de spiegels van een vijftal reeën.

Eenmaal op de hei ontdekken we verspreid een tiental Roodborsttapuiten in de hoogste topjes van heidestruikjes en dennetjes. Spaanse Runderen lopen rustig te grazen, meerdere met een bruin kalfje aan hun zijde. Paarden en een Wild zwijn scharrelen hun kostje bij elkaar.

Langzaam komt de zon door achter ons, een mooi gezicht maar helaas lopen we de andere kant op. Het wordt warmer en we horen hoog boven ons de prachtige melancholische, vloeiende zang met veel rollertjes van veldleeuweriken. Ongelooflijk hoelang dit vogeltje zo hoog, bijna onzichtbaar, in de lucht zo luid kan zingen.

De Fitis, net weer terug uit Afrika laat haar zoete liedje horen als een 'neerdwarrelend blad' of ook wel omschreven als '*het is nu wel zonnig, maar straks gaat het weer regenen*'.

Puttertjes scharrelen in een jong boompje.

In een berk langs het fietspad zitten kneutjes in de opkomende zon waardoor ze extra mooi rood lijken.

Daar zit ook (verrassend) een Matkop te roepen.

De Vink laat zijn mooie vinkenslag horen die klinkt als een vraag *'Vind-vind-je-mijn-lievelingsliedje-niet-boeiend?'* Even horen we een Roodborst met snelle, grote toonhoogtewisselingen en nogal heldere stem en het wekkertje van het Winterkoninkje.

Bijzonder is het dat we vrij snel na elkaar zowel de luide zang met opvallende herhalingen van de Zanglijster horen als de aangename, warme zang van het familielid de Grote lijster. We zien hem boven in een Grove den.

Aan het eind van de wandeling treffen we ook de juist aangekomen boompieper, die aarzelend met z'n baltstafereel begint.

Een prachtig begin van de dag.

Foto's Rik Nagtegaal
Tekst Joke Velkamp